

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 183/24

2024 m. spalio 22 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-652/22 | *Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret*

Trečiosios šalies, nesudariusios su Sąjunga tarptautinio susitarimo dėl viešųjų pirkimų, ekonominės veiklos vykdytojai negali remtis vienodo požiūrio principu šioje srityje

Nesant Europos Sąjungos ir trečiosios šalies sudaryto tarptautinio susitarimo dėl viešųjų pirkimų, šios trečiosios šalies ekonominės veiklos vykdytojai negali remtis šioje srityje reikšmingos direktyvos¹ nuostatomis, siekdami dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje Sąjungoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir konkurso dalyviai iš valstybių narių ar trečiųjų šalių, kurioms toks susitarimas yra privalomas. Be to, atsižvelgiant į išimtinę Sąjungos kompetenciją bendros prekybos politikos srityje, nacionalinės valdžios institucijos nėra įgaliotos taikyti nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama šioje direktyvoje nustatytos taisyklės, trečiųjų šalių, nesudariusių tokio tarptautinio susitarimo su Sąjunga, ekonominės veiklos vykdytojams.

Kroatijos perkantysis subjektas pradėjo viešojo pirkimo procedūrą dėl geležinkelio infrastruktūros, jungiančios du miestus Kroatijoje, statybos. Turkijoje įsteigta bendrovė *Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret (Kolin)* ginčijo sprendimo skirti sutartį kitam konkurso dalyviui teisėtumą. Nagrinėdamas šį skundą kompetentingas nacionalinis teismas paprašė Teisingumo Teismo patikslinti aplinkybes, kuriomis pasibaigus pasiūlymų pateikimo terminui perkančiosios organizacijos, remdamosi atitinkama direktyva viešųjų pirkimų srityje, gali pareikalauti, kad konkurso dalyviai pataisytų ar paaiškintų pradinį pasiūlymą.

Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl jam pateikto prašymo priimtinum.

Jis pažymėjo, kad Sąjunga su kai kuriomis trečiosiomis šalimis yra saistoma tarptautinių susitarimų, be kita ko, Pasaulio prekybos organizacijos sutarties dėl viešųjų pirkimų (SVP), pagal kuriuos ekonominės veiklos vykdytojams abipusiškai ir vienodai užtikrinamos galimybės dalyvauti viešuosiuose pirkimuose. Taigi pagal direktyvą, taikomą šioje byloje nagrinėjamam viešajam pirkimui, valstybių narių perkantieji subjektai turi trečiųjų šalių, kurios yra tokio susitarimo šalys, ekonominės veiklos vykdytojus vertinti ne mažiau palankiai nei Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojus. Šių trečiųjų šalių ekonominės veiklos vykdytojai gali remtis šios direktyvos nuostatomis.

Vis dėlto **trečiųjų šalių, kurios, kaip Turkija, nėra sudariusios tokio tarptautinio susitarimo su Sąjunga, ekonominės veiklos vykdytojai** negali dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje Sąjungoje prašydami vienodai vertinti juos ir konkurso dalyvius iš valstybių narių arba trečiųjų šalių, kurioms toks susitarimas yra privalomas. Be to, jie **negali remtis atitinkamos direktyvos viešųjų pirkimų srityje nuostatomis ginčydami susijusį sprendimą dėl sutarties skyrimo.**

Galiausiai Teisingumo Teismas konstatavo, kad klausimas dėl trečiųjų šalių ekonominės veiklos vykdytojų galimybės dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose valstybėse narėse priklauso sričiai, kurioje **Sąjunga turi išimtinę kompetenciją**. Todėl, kiek tai susiję su šia galimybe, valstybės narės neturi įgaliojimų priimti teisiškai privalomų, visuotinai taikomų aktų, įskaitant atvejus, kai Sąjunga nėra priėmusi šioje srityje taikytinų teisės aktų.

Nesant tokio akto, perkantysis subjektas kiekvienu konkrečiu atveju turi įvertinti, ar trečiųjų šalių, nesudariusių su Sąjunga tarptautinio susitarimo dėl viešųjų pirkimų, ekonominės veiklos vykdytojams turėtų būti leista dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje. Jeigu toks ekonominės veiklos vykdytojas ginčija procedūros eigą, jo skundas gali būti nagrinėjamas atsižvelgiant tik į nacionalinę, bet ne Sąjungos teisę.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad **nacionalinės valdžios institucijos negali reikalauti, kad perkančiosios organizacijos taikytų nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliamos Viešųjų pirkimų direktyvoje nustatytos taisyklės, trečiųjų šalių, nesudariusių tarptautinio susitarimo su Sąjunga, ekonominės veiklos vykdytojams.**

Todėl jis pripažino **prašymą priimti prejudicinį sprendimą nepriimtiniu.**

PRIMINIMAS: Kreipimaisi dėl prejudicinio sprendimo priėmimo valstybių narių teismams, nagrinėjantiems juose iškeltas bylas, suteikia galimybę pateikti Teisingumo Teismui klausimus dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar Sąjungos teisės akto galiojimo. Teisingumo Teismas nenagrinėja nacionalinės bylos. Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu šią bylą turi išspręsti nacionalinis teismas. Šis sprendimas taip pat privalomas kitiems nacionaliniams teismams, nagrinėjantiems panašias problemas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

[Visas sprendimo tekstas ir jo santrauka, jeigu rengiama](#), nuo paskelbimo dienos prieinami CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Stefaan van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Likite su mumis!

¹ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos [direktyva 2014/25/ES](#) dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB.